บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ ประจำกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. อีเมล :moacdc@thaiembdc.org

ที่ กษ ๐๒๑๑.๒/๓๑๙ **วันที่** ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ข่าวการเกษตรที่น่าสนใจในสหรัฐฯ ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๕

เรียน ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ ประจำกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. ขอนำส่งข่าวการเกษตรที่น่าสนใจในสหรัฐฯ ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๕ จำนวน ๔ เรื่อง ประกอบด้วย

๑) NOAA สนับสนุนการขยายตัวของอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของสหรัฐฯ
๒) ความแตกต่างของการระบาดไข้หวัดนก HPAI ในปี ๒๕๖๕ เมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๘
๓) ผักและผลไม้ตัดแต่งพร้อมรับประทานกำลังเป็นที่นิยม มีอะไรใหม่บ้าง?
๔) ศาลขยายเวลาการปฏิบัติตามกฎระเบียบการอนุรักษ์วาฬไรท์ของชาวประมงล็อบสเตอร์ออกไปอีก ๒ ปี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นางกฤษณา สุขุมพานิช)
อัครราชทูต (ฝ่ายเกษตร)/ผู้อำนวยการ
สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ ประจำกรุงวอชิงตัน ดี.ซี.

สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ
ประจำกรุงวอชิงตัน ดี.ซี.
Office of Agricultural Affairs - Royal Thai Embassy - Washington DC

NOAA สนับสนุนการขยายตัวของอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของสหรัฐฯ

องค์การบริหารมหาสมุทรและชั้นบรรยากาศแห่งชาติ หรือ NOAA (National Oceanic and Atmospheric Administration) ได้เผยแพร่แผนกลยุทธ์ระยะ ๕ ปี สำหรับการขยายอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ยืดหยุ่นในสหรัฐอเมริกา แผนดังกล่าวได้ร่วมร่างโดยผู้แทนของ NOAA Fisheries , National Sea Grant College Program และ National Centers for Coastal Ocean Science ภายในรายงานดังกล่าวระบุว่า อาหารทะเลในประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นทรัพยากรที่สำคัญ และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำสามารถต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การเพิ่มปริมาณสัตว์น้ำในธรรมชาติ อีกทั้งยังช่วยในการฟื้นฟูสายพันธุ์ที่ถูกคุกคามและใกล้สูญพันธุ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเป็นองค์ประกอบสำคัญของระบบอาหารทะเล เป็นหนึ่งในวิธีที่เป็นมิตรต่อสภาพอากาศและใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการบรรลุผลด้านความมั่นคงทางอาหาร เศรษฐกิจ และการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม ด้วยพื้นที่การเกษตรและน้ำจืดที่จำกัดสำหรับขยายฟาร์มบนบก ผู้คนจะหันไปพึ่งทรัพยากรชายฝั่ง ทะเล และทะเลสาบมากขึ้น รวมถึงพึ่งพาเทคโนโลยีที่ใช้พื้นที่และแหล่งน้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการจัดหาอาหารที่มีประโยชน์ และลดผลกระทบต่อสภาพภูมิอากาศ

ในรายงานฉบับดังกล่าว NOAA ได้สรุปเป้าหมาย ๔ ประการในการปรับปรุงการกำกับดูแลภาคการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ดังนี้ ๑) การสร้างกระบวนการจัดการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น ๒) การศึกษาวิจัยโดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาความยั่งยืน ๓) การปรับปรุงการศึกษาและการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของสหรัฐอเมริกาและสาธารณชน และ ๔) การรองรับศักยภาพทางเศรษฐกิจและการเติบโตของอุตสาหกรรม นอกจากนี้ NOAA ยังมีเป้าหมายอื่นๆ ได้แก่

- การสนับสนุนผู้เชี่ยวชาญสำหรับสภาคองเกรสและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับกรอบการกำกับดูแลของรัฐบาลกลางสำหรับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างยั่งยืน และเพื่อการขยายโครงการวิจัยและพัฒนาของรัฐบาลกลางผ่านกฎหมายระดับชาติหรือกลไกอื่น ๆ

- การสำรวจโอกาสที่เป็นไปได้ในการอนุญาตกิจกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำขนาดเล็กหรือการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในช่วงระยะเวลาจำกัด (เช่น การวิจัย การทดลองเชิงพาณิชย์ หรือโครงการฟื้นฟู)

- การทำงานร่วมกับหน่วยงานของรัฐต่างๆ และรัฐบาลกลาง เพื่อดำเนินการตามคำสั่งของฝ่ายบริหาร นโยบาย แผน และกฎเกณฑ์ที่มีอยู่ เพื่อส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอย่างยั่งยืน

- การหาพื้นที่สำหรับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อสนับสนุนการวางแผนสำหรับการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเชิงพาณิชย์ ในพื้นที่ที่จะไม่เกิดความขัดแย้งกับประชาชนในพื้นที่ เกิดประโยชน์ร่วมกัน และลดผลกระทบต่อทรัพยากรผ่านการวิเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์และการมีส่วนร่วมของประชาชน

- การจัดหาและใช้หลักการทางวิทยาศาสตร์ ข้อมูล และเครื่องมือต่างๆที่มีอยู่ เช่น การหาพื้นที่สำหรับเพาะเลี้ยงแบบจำลองคุณภาพน้ำและพันธุกรรม และเอกสารทางวิชาการที่น่าเชื่อถือ (Peer-reviewed publications) ประกอบการพิจารณาออกใบอนุญาตและให้คำปรึกษาด้านสิ่งแวดล้อม

- การส่งเสริมการสื่อสารระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด และทำให้การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเป็นองค์ประกอบสำคัญของภาคส่วนอาหารทะเลที่ยืดหยุ่น

สหรัฐอเมริกาได้หารือเกี่ยวกับการขยายอุตสาหกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเป็นเวลาหลายปี แม้ว่าสหรัฐฯ จะมีเขตเศรษฐกิจจำเพาะ (Exclusive Economic Zone) ที่ใหญ่เป็นอันดับสองของโลกรองจากฝรั่งเศส แต่พื้นที่นี้กลับถูกใช้เพื่อการเกษตรน้อยมาก โดยอเมริกามีผลผลิตประมงอยู่ในอันดับที่ ๑๗ ของโลก ทั้งนี้ การสนับสนุนภายในประเทศสำหรับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำนั้นไม่เป็นไปอย่างเอกฉันท์ บางอุตสาหกรรมเห็นว่า การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเป็นภัยคุกคามต่อการทำประมงตามธรรมชาติ และเชื่อว่าการทำฟาร์มสัตว์น้ำอาจนำไปสู่ปัญหาสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ตาม จากการออกรายงานฉบับดังกล่าวประกอบกับการจัดตั้งกลุ่มการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแบบสองพรรคในสภาคองเกรสเมื่อเร็วๆ นี้ แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลสนับสนุนการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพิ่มมากขึ้น

ปัจจุบันสหรัฐฯ นำเข้าอาหารทะเลอย่างน้อยร้อยละ ๗๐ ในขณะที่ยังคงจัดการกับการทำการประมงในทะเลอย่างยั่งยืน ทำให้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการอาหารทะเลในประเทศที่เพิ่มขึ้นได้ การเพิ่มการทำฟาร์มปลา หอย และสาหร่ายมาโครอย่างยั่งยืน จะเป็นส่วนสำคัญในการเพิ่มอุปทานอาหารทะเลในประเทศ และเกิดแหล่งอาหารทะเลที่ปลอดภัย มีคุณค่าทางโภชนาการ และยั่งยืนสำหรับผู้บริโภคในสหรัฐอเมริกาและตลาดทั่วโลก

ที่มา: NOAA backs expansion of US aquaculture industry

https://www.seafoodsource.com/news/aquaculture/noaa-backs-expansion-of-us-aquaculture-industry

สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ ประจำกรุงวอชิงตัน ดี.ซี.

พฤศจิกายน ๒๕๖๕

สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ
ประจำกรุงวอชิงตัน ดี.ซี.
Office of Agricultural Affairs - Royal Thai Embassy - Washington DC

ความแตกต่างของการระบาดไข้หวัดนก HPAI ในปี 2565 เมื่อเทียบกับปี 2558

นับตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ เป็นต้นมา เพิ่งพบการระบาดของโรคไข้หวัดนกหรือ HPAI (Highly Pathogenic Avian Influenza) ที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมสัตว์ปีกอย่างหนักในปีนี้ (๒๕๖๕) ส่งผลให้ราคาไก่งวงพุ่งสูงขึ้นเป็นประวัติการณ์ และราคาไข่ไก่ทำลายสถิติสูงสุดโดยเพิ่มขึ้นถึง ๓ เท่า โดยมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเป็น ๔ เท่าภายในสิ้นปีนี้ ในช่วงก่อนปี ๒๕๕๘ พบการระบาดของไข้หวัดนกในฟาร์มสัตว์ปีกเชิงพาณิชย์ ๒๑๑ แห่ง (เป็นฟาร์มไก่งวง ๑๖๐ แห่ง ฟาร์มไก่ไข่ ๕๐ แห่ง และฟาร์มเชิงพาณิชย์รูปแบบอื่นอีก ๑ แห่ง) รวมทั้งสัตว์ปีกที่เลี้ยงตามบ้านอีก ๒๑ ฝูง ส่งผลให้มีการทำลายสัตว์ปีกไปถึง ๕๐ ล้านตัว

สำหรับในปี ๒๕๖๕ พบการระบาดในฟาร์มสัตว์ปีกเชิงพาณิชย์จำนวน ๒๕๒ แห่ง และสัตว์ปีกที่เลี้ยงตามบ้านจำนวน ๓๓๓ ฝูง เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๘ ถึงร้อยละ ๑๕๒ แต่กลับมีจำนวนสัตว์ปีกที่ถูกทำลายไม่ถึง ๕๐ ล้านตัว อีกทั้งฟาร์มไก่ไข่ซึ่งมีสัตว์ปีกนับล้านตัวกลับได้รับผลกระทบลดลงร้อยละ ๔๐ โดยที่ฟาร์มไก่ไข่เชิงพาณิชย์จะสามารถป้องกันไข้หวัดนกได้ดีกว่าฟาร์มที่เลี้ยงตามบ้าน ในปี ๒๕๖๕ ยังพบนกป่าตายเนื่องจากไข้หวัดนกเป็นจำนวนมากซึ่งแตกต่างจากช่วงปี ๒๕๕๘ HPAI เป็นโรคที่เริ่มระบาดจากนกป่า จากนั้นจะติดต่อ

ไปยังฟาร์มที่เลี้ยงตามบ้านและฟาร์มเชิงพาณิชย์ ผ่านการสัมผัสกับน้ำมูกและอุจจาระจากนกที่ติดเชื้อ จึงเป็นเหตุผลที่ฟาร์มที่เลี้ยงตามบ้านมีความเสี่ยงสูงกว่า

ยังเป็นปริศนาว่าเหตุใดในปีนี้ ฟาร์มไก่ไข่เชิงพาณิชย์จึงสามารถป้องกันไวรัสได้ดีกว่าและเสียหายน้อยกว่าฟาร์มสัตว์ปีกที่เลี้ยงตามบ้าน ผู้เชี่ยวชาญจากภาคอุตสาหกรรมและนักวิทยาศาสตร์เห็นว่าเกิดได้จากหลายปัจจัย ส่วนหนึ่งเกิดจากการแพร่กระจายในวงกว้างและความรุนแรงของเชื้อไวรัสสายพันธุ์นี้ อีกทั้งเพิ่งพบเป็นครั้งแรกว่าเชื้อสามารถทนทานต่ออุณหภูมิที่ร้อนจัดในช่วงฤดูร้อนได้ดีกว่าไวรัสส่วนใหญ่ที่มักตายไปเอง การระบาดใหญ่ในฟาร์มสัตว์ปีกที่เลี้ยงตามบ้านยังเกิดขึ้นมากในช่วงการล็อคดาวน์ ในช่วงการปิดเมืองจากโรคระบาดโควิด – ๑๙ ผู้คนอาศัยการผลิตอาหารภายในท้องถิ่นมากขึ้น รวมถึงการทำปุ๋ยเองและเลี้ยงสัตว์ปีกตามบ้าน

นักวิทยาศาสตร์ด้านสุขภาพสัตว์เห็นว่า เราได้รับบทเรียนจากการระบาดใหญ่ของไข้หวัดนกเมื่อปี ๒๕๕๘ ทำให้สามารถป้องกันฟาร์มไก่ไข่เชิงพาณิชย์ได้เป็นจำนวนมาก กระทรวงเกษตรสหรัฐอเมริกาหรือ USDA (US Department of Agriculture) กำหนดให้ฟาร์มไก่ไข่และฟาร์มสัตว์ปีกเชิงพาณิชย์ที่จะสามารถขอรับการชดเชยได้ ต้องจัดทำแผนป้องกันทางชีวภาพ (Biosecurity Plan) มีการควบคุมการเข้าออกจากฟาร์ม และปฏิบัติตามข้อกำหนดเฉพาะด้านสุขอนามัย แต่การจัดทำมาตรการป้องกันทางชีวภาพเป็นไปได้ยากสำหรับฟาร์มที่เลี้ยงตามบ้าน การจัดทำมาตรการทางชีวภาพสำหรับฟาร์มที่เลี้ยงตามบ้านไม่ได้แตกต่างจากฟาร์มเชิงพาณิชย์ แต่ความยากคือ ส่วนใหญ่จะเป็นการเลี้ยงแบบปล่อย สัตว์ปีกจึงสัมผัสกับสิ่งแวดล้อมโดยตรง และมักไม่ได้อยู่ในอาคารปิดตลอดเวลา เมื่อไม่นานมานี้ สหราชอาณาจักรกำหนดให้ฟาร์มเลี้ยงสัตว์ปีกทุกชนิดและทุกขนาด ต้องเลี้ยงอยู่ภายในโรงเรือนเท่านั้นเพื่อลดการระบาดของโรคไข้หวัดนก HPAI

ฟาร์มไก่งวงเชิงพาณิชย์ประสบความยากลำบากอย่างต่อเนื่องในการจัดการกับการแพร่ระบาดของ HPAI ในช่วงการระบาดครั้งก่อน มีไก่งวงกว่า ๑๖๐ ฝูงเกิดการติดเชื้อ ในปีนี้เกิดการระบาดขึ้นเกือบ ๒๐๐ ฝูงแล้ว แม้จะมีการจัดทำและปรับปรุงมาตรการทางชีวภาพแล้วก็ตาม สัตวแพทย์และผู้เชี่ยวชาญด้านการวิเคราะห์โรคจากมหาวิทยาลัย Iowa State University ระบุว่า ตามธรรมชาติแล้วไก่งวงจะสามารถติดเชื้อไวรัสได้ง่ายกว่าไก่ และในช่วงชีวิตของมันมักมีการเคลื่อนย้ายหลายครั้ง จึงเพิ่มโอกาสในการสัมผัสกับไวรัสในสิ่งแวดล้อม ซึ่งต่างจากไก่ไข่ซึ่งมีช่วงชีวิตสั้น และมักถูกเลี้ยงอยู่ในสถานที่ที่ได้รับการป้องกันอย่างดีเพียงแห่งเดียว การป้องกัน HPAI จำเป็นต้องใช้รถเพื่อบรรทุกอาหารสัตว์เป็นการเฉพาะ แรงงานและอุปกรณ์ที่ใช้ต้องแยกกันระหว่างฟาร์มและที่พัก แต่ไม่ว่าจะมีระเบียบปฏิบัติที่เข้มงวดเพียงใด ไวรัสก็ยังคงมีอยู่ เมื่อเร็ว ๆ นี้ ในฟาร์มซึ่งมีสัตว์ปีกกว่า ๑ ล้านตัวในเขตไรท์ (Wright Country) รัฐไอโอวา กลายเป็นฟาร์มไก่ไข่เชิงพาณิชย์แห่งแรกที่มีรายงานการติดเชื้อ HPAI ในช่วงเวลาเกือบ ๔ สัปดาห์ แม้กระนั้นก็ตาม ผู้เชี่ยวชาญยังเชื่อว่าความรุนแรงของการระบาดในปีนี้ จะช่วยให้เรามีความเข้าใจเกี่ยวกับไข้หวัดนก HPAI ได้มากขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่มาตรการป้องกันที่แข็งแกร่งยิ่งขึ้น ภาคอุตสาหกรรมและหน่วยงานภาครัฐต้องให้ความสำคัญด้านเวลาและการลงทุนในการศึกษาวิจัย ขณะนี้มีหลายประเทศต้องเผชิญกับ HPAI จึงคาดว่าจะได้เห็นงานวิจัยและการพัฒนาที่เพิ่มขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้ผลิตสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สื่อทั่วไปให้ความสนใจอย่างยิ่งกับความพร้อมและราคาของไก่งวงสำหรับขอบคุณพระเจ้าที่กำลังจะมาถึง ผู้เชี่ยวชาญในภาคอุตสาหกรรมระบุว่า น่าจะมีไก่งวงทั้งตัวแช่เยือกแข็งอย่างเพียงพอ แต่ไก่งวงสดทั้งตัวอาจมีปริมาณจำกัด ในขณะที่ USDA รายงานปริมาณไก่งวงทั้งตัวแช่เยือกแข็งในห้องเย็นเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ว่ามีอยู่ทั้งสิ้น ๒๓๘,๕๒๓,๐๐๐ ปอนด์ ลดลงร้อยละ ๘ เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า ประกอบด้วยไก่งวงตัวผู้ปริมาณ ๑๓๓,๑๑๒,๐๐๐ ปอนด์ ลดลงร้อยละ ๑๐ และมีไก่งวงตัวเมียอยู่ ๑๐๕,๔๑๑,๐๐๐ ปอนด์ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๙ อุปทานไก่งวงตัวผู้ทั้งตัวต่ำสุดเป็นประวัติการณ์เมื่อปี ๒๕๔๙ ในขณะที่มีสถิติปริมาณไก่งวงตัวเมียต่ำที่สุดเมื่อปี ๒๕๖๔ ทั้งนี้ เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ มีรายงานปริมาณคงคลังสำหรับเนื้อไก่งวงส่วนอก น่อง และเนื้อไม่ติดกระดูก (Mechanically deboned meat) ซึ่งอยู่ในระดับที่ต่ำที่สุดของปีนี้

ที่มา: HPAI in 2022 looks different than in 2015
https://www.meatpoultry.com/articles/27543-hpai-in-2022-looks-different-than-in-2015?utm_source=MEAT%2BPOULTRY+Daily&utm_medium=Newsletter&oly_enc_id=1016E4596989F1V

สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ ประจำกรุงวอชิงตัน ดี.ซี.
พฤศจิกายน ๒๕๖๕

สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ
ประจำกรุงวอชิงตัน ดี.ซี.
Office of Agricultural Affairs - Royal Thai Embassy - Washington DC

ผักและผลไม้ตัดแต่งพร้อมรับประทานกำลังเป็นที่นิยม มีอะไรใหม่บ้าง?

ผู้ผลิตผักและผลไม้ได้นำเสนอนวัตกรรมล่าสุดในการเพิ่มมูลค่าสินค้าผักและผลไม้ในงาน Global Produce & Floral Show ณ เมืองออร์แลนโด รัฐฟลอริดา

แม้ว่าปัจจุบันราคาอาหารจะมีการปรับตัวสูงขึ้น แต่สินค้าผักสดและผลไม้ที่มีการเพิ่มมูลค่า (Value-added) ยังคงเป็นที่ต้องการของตลาด ไม่ว่าจะเป็นชุดผัดผักรวมพร้อมปรุง ชุดผลไม้และสมุนไพรสดสำหรับผสมในเครื่องดื่มค็อกเทล หรือชิ้นส้มบรรจุห่อสำหรับเด็กขนาดพกพา

จากข้อมูลของสมาคมอุตสาหกรรมอาหาร (Food Industry Association: FMI) พบว่า ในปี ๒๕๕๔ ผักและผลไม้ตัดแต่ง (Pre-cut fruits and vegetables) มีส่วนแบ่งตลาดคิดเป็นร้อยละ ๑๔.๔ ของยอดขายผลิตภัณฑ์ผักและผลไม้สดทั้งหมด โดยผู้ซื้อเกือบครึ่งนิยมเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ที่ง่ายและสะดวกต่อการปรุงหรือบริโภค และผู้บริโภคมากกว่าหนึ่งในสี่ (ร้อยละ ๒๗) มีแนวโน้มหันมาบริโภคผลิตภัณฑ์ผักและอาหารสดที่มีการเพิ่มมูลค่ามากขึ้นในอนาคต นอกจากนี้ข้อมูลจาก IRI OmniMarket Integrated Fresh ซึ่งเป็นบริษัทวิจัยทางการตลาด พบว่า ธุรกิจผักและที่มีการเพิ่มมูลค่า มีมูลค่าสูงเกือบ ๑.๑ หมื่นล้านเหรียญสหรัฐ ทั้งที่มียอดขายเพียงร้อยละ ๕ ของยอดขายผลผลิตทั้งหมด โดยจากการเก็บระยะเวลา ๕๒ สัปดาห์ (สิ้นสุด ณ วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๕) พบว่า ยอดขายพืชผักและผลไม้ตัดแต่งเพิ่มขึ้นร้อยละ ๗ ในช่วงเวลาดังกล่าว ซึ่งส่วนใหญ่เติบโตมาจากผลไม้ที่มีการเพิ่มมูลค่า

ในงานจัดแสดงสินค้า Global Produce & Floral Show ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ ๒๗-๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๕ ณ เมืองออร์แลนโด รัฐฟลอริดา พบว่า มีบริษัทผู้ผลิตผักและผลไม้หลายรายจัดแสดงผลิตภัณฑ์ผักและผลไม้ผลไม้ที่มีการเพิ่มมูลค่า อาทิ

ผลิตภัณฑ์มันฝรั่งบดพร้อมน้ำเกรวี่ในถุง ตรา Minute Mashers Smash in Bag จากบริษัท Green Giant มาพร้อมน้ำเกรวี่หลากหลายรสชาติ

ชุดผลไม้สดพร้อมโปรตีน เช่น ชีสและถั่ว ในกล่องสแน็ค ตรา Boost Bentos จากบริษัท Naturipe

ผลิตภัณฑ์กรีกโยเกิร์ต ซึ่งมาพร้อมบลูเบอร์รี่สดและกราโนล่าในบรรจุภัณฑ์เดียวกัน จากบริษัท Naturipe

ชุดแอปเปิ้ลหั่นชิ้นกับซอสราด เช่น ช็อคโกแลต เนยถั่ว และคาราเมล และโรยหน้าด้วยเพรทเซล (pretzel) และไวท์ช็อกโกแลตชิพ จากบริษัท Prize Spice

ชุดผลไม้และสมุนไพรสดสำหรับผสมใส่ในเครื่องดื่ม ค็อกเทลหลายรูปแบบ เช่น Sangria Fruit Mix ประกอบด้วย ส้ม แอปเปิ้ล และองุ่น และ Mojito Fruit Mix ประกอบด้วย เมล่อนฮันนี่ดิว พริก jalapeno และใบมิ้นท์ จากบริษัท Calavo

ชุดผักรวมพร้อมปรุงสำหรับผัดหรืออบ จากบริษัท Dole มากับพร้อมกับผักสดตัดแต่งหลากหลายชนิด และเครื่องปรุงรส สำหรับปรุงเองที่บ้านอย่างรวดเร็ว โดยมีให้เลือกหลากหลายรสชาติ เช่น French Onion, Homestyle Roasted Herb และ Lemon Parmesan

ที่มา: Pre-cut produce sales are booming. Here's what's new.
https://www.winsightgrocerybusiness.com/fresh-food/pre-cut-produce-sales-are-booming-heres-whats-new

สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ ประจำกรุงวอชิงตัน ดี.ซี.
พฤศจิกายน ๒๕๖๕

สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ
ประจำกรุงวอชิงตัน ดี.ซี.
Office of Agricultural Affairs - Royal Thai Embassy - Washington DC

ศาลขยายเวลาการปฏิบัติตามกฎระเบียบการอนุรักษ์วาฬไรท์ของชาวประมงล็อบสเตอร์ออกไปอีก 2 ปี

ผู้พิพากษาเขต James Baosberg ตัดสินคดีที่กำลังอยู่ระหว่างการฟ้องร้อง โดยอนุมัติการขยายเวลาออกไปอีก ๒ ปี ให้แก่ชาวประมงล็อบสเตอร์ของสหรัฐอเมริกา และหน่วยงาน National Marine Fishery Service (NMFS) ในการปฏิบัติตามกฎระเบียบฉบับใหม่ ซึ่งจะช่วยให้มีการปกป้องและอนุรักษ์วาฬไรท์ (Right whales) ที่อยู่ทางตอนเหนือของมหาสมุทรแอนแลนติกได้ดียิ่งขึ้น

การฟ้องร้องของศูนย์ความหลากหลายทางชีววิทยา หรือ Center for Biological Diversity v. Raimondo เป็นที่มาของคำตัดสินเมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๕ ที่ระบุว่า กฎระเบียบฉบับใหม่ของ NMFS ไม่เป็นไปตามมาตรฐานการทำการประมงที่ถูกกฎหมาย ภายใต้กฎหมายการปกป้องสัตว์ทะเลเลี้ยงลูกด้วยนม หรือ MMPA (Marine Mammal Protection Act) และกฎหมายสัตว์ใกล้สูญพันธุ์ (Endangered Species Act) ตัวแทนชาวประมงและหน่วยงานกำกับดูแลภาครัฐพยายามตีความกฎระเบียบใหม่ดังกล่าว ซึ่งจัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปกป้องวาฬไรท์ในมหาสมุทรแอนแลนติกตอนเหนือที่ใกล้สูญพันธุ์

คำตัดสินครั้งล่าสุดของผู้พิพากษา Baosberg เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ให้เวลาชาวประมงล็อบสเตอร์และ NMFS เพิ่มขึ้นในการจัดทำแผนลดการจับวาฬขนาดใหญ่ให้เสร็จสิ้น โดยให้เวลาจนถึงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๖๗ สำหรับการเยียวยา ผู้พิพากษา Baosberg เรียกการกระทำของตนในการระงับ

กฎระเบียบฉบับสมบูรณ์ของ NFMS ไว้ก่อนโดยไม่ใช่การยกเลิกทั้งฉบับว่าเป็น “เป็นส่วนที่ทำได้ง่าย” เนื่องจากทั้งศูนย์ความหลากหลายทางชีววิทยา หน่วยงาน NMFS และชาวประมงล็อบสเตอร์ต่างเห็นชอบร่วมกันเป็นส่วนใหญ่อยู่แล้ว

อย่างไรก็ตาม ผู้พิพากษา Boasberg ยังลังเลว่าควรปฏิเสธความเห็นทางชีววิทยาหรือไม่ ตามที่มีการระบุว่าการทำประมงล็อบสเตอร์ส่งผลต่อวาฬไรท์ อย่างไรก็ตาม ปัจจัยที่สองเอนเอียงไปอีกด้าน เนื่องจากจะมีความยากลำบากอย่างมาก เมื่อคำสั่งศาลนี้อาจส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมล็อบสเตอร์ รวมถึงรัฐเมนและแมสซาชูเซตส์ NMFS เสนอให้มีการระงับการบังคับใช้กฎระเบียบไว้ก่อนโดยไม่ยกเลิก และขอให้ศาลให้เวลาจนถึงปี ๒๕๗๓ ในขณะที่ศูนย์ความหลากหลายทางชีววิทยาให้ความเห็นทางชีววิทยาว่าควรยกเลิกกฎระเบียบนี้ แต่ให้คงไว้ก่อนเป็นเวลา ๒ ปี ทั้งนี้ ผู้พิพากษา Boasberg เลือกทางเลือกที่ ๓ โดยเก็บข้อคิดเห็นทางชีววิทยาไว้ แต่พักการตัดสินใจในการยกเลิกกฎระเบียบไว้ก่อน

ในเอกสารคำตัดสิน ผู้พิพากษา Baosberg ระบุว่า การตัดสินใจครั้งนี้เหมาะสมที่สุดแล้ว เนื่องจากข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพื้นที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีข้อมูลใหม่ ๆ เกี่ยวกับการรูปแบบการย้ายถิ่นฐานของวาฬไรท์ ปัจจัยการตาย การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี และอื่น ๆ อีกมากมาย ศาลเชื่อว่าควรรอให้มีข้อมูลมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ก่อนที่จะตัดสินใจยกเลิกกฎระเบียบดังกล่าว โดยที่ศาลจะรอจนกว่าจะครบกำหนดในเดือนธันวาคม ๒๕๖๗ เพื่อหารือกับทั้งสองฝ่ายในการฟ้องร้องนี้ และจะประเมินว่าควรยกเลิกการพิจารณาข้อมูลทางชีววิทยาหรือไม่ และจะมีกรอบเวลาอย่างไร

แนวทางของศาลจะช่วยให้การทำประมงล็อบสเตอร์มีเสถียรภาพอยู่บ้างในการดำเนินการต่อในขณะที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียยังคงทำงานร่วมกัน ในการดำเนินมาตรการแก้ไขเพื่อรักษาอนาคตของวาฬไรท์ในระยะยาว ศาลประสงค์ให้ผู้เกี่ยวข้องทั้งหมด ทั้งนักอนุรักษ์ นักวิทยาศาสตร์ ชาวประมงล็อบสเตอร์ และทุกฝ่ายได้ร่วมมือกันเพื่อให้ทั้งวาฬไรท์และอุตสาหกรรมล็อบสเตอร์อยู่รอดได้ นาย Patrice McCarron ผู้บริหารสมาคมชาวประมงล็อบสเตอร์ของรัฐเมน (Maine Lobstermen’s Association - MLA) กล่าวว่า การตัดสินใจของศาลช่วยให้ชาวประมงล็อบสเตอร์ยังมีหวัง แต่วิธีการนี้ยังคงสร้างความเสียหายต่อการทำประมงอยู่ดี พวกเขาชื่นชมผู้พิพากษาที่เข้าใจถึงความจำเป็นที่ต้องหลีกเลี่ยงการหยุดชะงักอย่างมโหฬารในการทำประมง แต่ข้อเท็จจริงก็คือชาวประมงล็อบสเตอร์ยังคงต้องลดความเสี่ยง (ในการทำอันตรายวาฬไรท์) ลงให้ได้ร้อยละ ๙๐ ภายในระยะเวลา ๒ ปี ซึ่งเป็นไปไม่ได้เลยที่จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อการทำการประมงอย่างมหาศาล การฟ้องร้องของ MLA ต่อ NMFS จึงมีความสำคัญยิ่ง และสมาคมฯ จะสู้ต่อในศาลอุทธรณ์เพื่อบังคับให้ NMFS พิจารณาสมมติฐานกรณีเลวร้ายที่สุดที่อาจเกิดขึ้นอีกครั้ง โดยคำนวณเป้าหมายการลดความเสี่ยงให้ใกล้เคียงกับความเสี่ยงที่แท้จริงซึ่งเกิดจากการทำประมงล็อบสเตอร์

เมื่อไม่นานมานี้ MLA ได้จัดส่งข้อมูลประกอบการยื่นอุทธรณ์ต่อกฎระเบียบของรัฐบาลกลาง และมีแผนที่จะต่อสู้กับข้อกำหนดดังกล่าวต่อไป สิ่งสำคัญที่สุดคือการที่ศาลอนุญาตให้มีการขยายเวลาออกไป เพื่อให้แน่ใจว่าการจัดทำแผนงานสำหรับวาฬฉบับสมบูรณ์ จะยึดตามหลักฐานข้อมูลทางวิทยาศาสตร์และข้อมูลด้านการค้าที่ดีที่สุดเท่าที่หาได้ แต่เวลาที่ให้ยังสั้นเกินไปที่จะช่วยฟื้นฟูวาฬไรท์ได้ โดยไม่ทำร้ายการทำประมงลอบสเตอร์ของรัฐเมนโดยไม่จำเป็น

ที่มา: Judge grants US lobster fishery two-year reprieve from right whale-related restrictions
https://www.seafoodsource.com/news/supply-trade/us-lobster-fishery-gets-reprieve-from-court-in-ongoing-right-whale-lawsuit

สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ ประจำกรุงวอชิงตัน
พฤศจิกายน ๒๕๖๕